REZOLUȚIA (UE) 2020/1936 A PARLAMENTULUI EUROPEAN

din 14 mai 2020

conținând observațiile care fac parte integrantă din decizia privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului celui de Al optulea, Al nouălea, Al zecelea și Al unsprezecelea fond european de dezvoltare aferent exercițiului financiar 2018

PARLAMENTUL EUROPEAN,

— având în vedere Decizia sa privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului celui de Al optulea, Al nouălea, Al zecelea și Al unsprezecelea fond european de dezvoltare aferent exercițiului financiar 2018,

— având în vedere răspunsurile prezentate de Comisie la întrebările scrise adresate comisarului pentru cooperare internațională și dezvoltare de la acel moment, Neven Mimica, pentru audierea în fața Comisiei pentru control bugetar, la 28 noiembrie 2019,

— având în vedere articolul 99, articolul 100 a treia liniuță și anexa V la Regulamentul său de procedură,

— având în vedere avizul Comisiei pentru dezvoltare,

— având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A9-0057/2020),

A. întrucât obiectivul principal al cooperării pentru dezvoltare este reducerea sărăciei și, pe termen lung, eradicarea acesteia, astfel cum este definită la articolele 208-210 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);

B. întrucât Uniunea trebuie să depună eforturi maxime pentru a se asigura că, în special în cazurile în care sunt investite în țări guvernate de regimuri nedemocratice, fondurile și acțiunile sale sunt întotdeauna în beneficiul persoanelor aflate în dificultate, și nu al structurilor de conducere;

C. întrucât obiectivul general rămâne acela de a atinge 0,7 % din VNB pentru asistența oficială pentru dezvoltare (AOD) și de a mobiliza fonduri private;

D. întrucât integrarea obiectivelor de dezvoltare durabilă și punerea în aplicare a Acordului de la Paris privind schimbările climatice reprezintă obiective fundamentale ce trebuie urmărite în instrumentele de cooperare;

E. întrucât sustenabilitatea este esențială pentru atingerea obiectivelor stabilite și a rezultatelor și, în special, a impactului pe termen lung al ajutorului pentru dezvoltare;

F. întrucât principiul „a nu lăsa pe nimeni în urmă” este esențial în Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă;

G. întrucât Consensul european privind dezvoltarea, adoptat în 2017, oferă un cadru politic comun în domeniul dezvoltării pentru instituțiile și statele membre ale Uniunii;

H. întrucât alinierea cooperării pentru dezvoltare a Uniunii cu prioritățile de dezvoltare ale țărilor partenere constituie elementul-cheie al Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă;

I. întrucât ar trebui să se țină cont în mod constant de coerența politicilor și de complementaritatea diferitelor politici externe, în special atunci când mai multe politici externe sunt puse în aplicare într-o singură țară parteneră, cu scopul de a promova sinergiile, a reduce compromisurile între aceste politici existente și a evita, pe cât posibil, sarcinile administrative inutile;

J. întrucât o bună cooperare și coordonare cu alți donatori și cu instituții financiare internaționale este de o importanță capitală pentru a evita suprapunerile, a asigura controale eficiente, partajarea riscurilor, obținerea de rezultate care să reflecte contribuțiile reale, precum și eficacitatea ajutorului și să stimuleze capacitatea de a acorda ajutor pentru dezvoltare în țările beneficiare;

K. întrucât Comisia este responsabilă, în ultimă instanță, de legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente conturilor aferente Fondului european de dezvoltare (FED) și de supravegherea procesului de monitorizare financiară și raportare al FED;

L. întrucât transparența, responsabilitatea și diligența necesară în ceea ce privește drepturile omului sunt condiții prealabile pentru controlul democratic, precum și pentru un ajutor pentru dezvoltare eficace;

M. întrucât intervențiile externe ale Uniunii sunt canalizate prin intermediul organizațiilor internaționale, care fie participă la execuția fondurilor Uniunii, fie cofinanțează proiecte alături de aceasta, ceea ce include unele provocări în materie de supraveghere și administrare;

N. întrucât o gamă largă de metode de punere în aplicare, care reflectă caracterul interguvernamental al FED, sunt utilizate în 79 de țări cu norme și proceduri complexe privind achizițiile publice și atribuirea contractelor;

O. întrucât, deși exercită un rol de o importanță determinantă în impulsionarea transformării și în abordarea principalelor încercări în materie de dezvoltare, sprijinul bugetar prezintă un risc fiduciar considerabil și ar trebui acordat doar dacă statul beneficiar poate să demonstreze un nivel suficient de transparență, trasabilitate, răspundere, respectare a statului de drept și a drepturilor omului și eficacitate înainte de a primi asistență prin sprijin bugetar;

P. întrucât promovarea transparenței și combaterea corupției și a fraudei sunt esențiale pentru succesul operațiunilor de sprijin bugetar ale Uniunii;

Q. întrucât activitățile FED sunt puse în aplicare în contexte dificile, care implică expunerea la riscuri ridicate și recurente de natură geopolitică sau instituțională;

R. întrucât factori externi care afectează aplicarea corespunzătoare a FED ar putea atenua sau anihila eforturile depuse în domeniul dezvoltării;

S. întrucât susținerea acordată administrării de către Uniune constituie o componentă-cheie a ajutorului pentru dezvoltare în vederea generării unor reforme efective ale administrării;

T. întrucât actualele crize migratorii nu trebuie să umbrească valurile de migrație generate de turbulențele demografice, care necesită reacții diferite pe termen lung;

U. întrucât simplificarea proceselor de punere în aplicare este un motor pentru creșterea eficacității furnizării ajutorului;

V. întrucât este de o importanță fundamentală să se promoveze vizibilitatea Uniunii, să se asigure o utilizare strategică a instrumentului de ajutor financiar extern al Uniunii, să se comunice cu privire la finanțarea din partea Uniunii și la valoarea proiectelor Uniunii în toate formele de ajutor pentru dezvoltare.

Declarația de asigurare

Execuția financiară și punerea în aplicare a proiectelor în cadrul FED (de la Al 8-lea la Al 11-lea FED) în 2018

1. observă că cel de Al 11-lea FED reprezintă 65 % din portofoliul Direcției Generale Cooperare Internațională și Dezvoltare din cadrul Comisiei (DG DEVCO); remarcă de faptul că angajamentele FED au atins 4 959 de milioane EUR în 2018, depășind obiectivul anual de 4 537 de milioane EUR (sau 109,3 % din obiectivul inițial față de 95 % în 2017), în timp ce plățile FED s-au ridicat la 4 124 milioane EUR [adică o rată de execuție de 98,2 % din obiectivul anual de 4 200 milioane EUR (comparativ cu 98,89 % în 2017)]; în plus, observă că angajamentele Băncii Europene de Investiții (BEI) erau de 880 de milioane EUR (din care 800 de milioane EUR pentru Facilitatea de investiții), în timp ce plățile BEI s-au ridicat la 555 de milioane EUR în 2018 (din care plăți în valoare de 525 de milioane EUR au fost efectuate prin intermediul Facilității de investiții);

2. salută eforturile constante depuse de DG DEVCO în vederea reducerii prefinanțărilor vechi și a angajamentelor vechi necheltuite, urmărindu-se un obiectiv de 25 %; ia act de faptul că DG DEVCO și-a depășit obiectivul de 25 % prin reducerea prefinanțărilor vechi ale FED cu 40,33 % (43,79 % pentru alte domenii de ajutoare) și a angajamentelor vechi necheltuite ale FED cu 37,10 % (39,71 % pentru alte domenii de ajutor);

3. încurajează DG DEVCO să își continue eforturile în ceea ce privește contractele vechi expirate din FED, deoarece valoarea țintă de sub 15 % nu a fost atinsă ca în 2017, în pofida introducerii unei noi proceduri stabilite de DG DEVCO (17,27 %, o îmbunătățire ușoară, dar nesatisfăcătoare, față de 18,75 % în 2017); ia act de faptul că această valoare țintă a indicatorului-cheie de performanță (KPI) mai mică de 15 % a fost atinsă pentru restul funcționării DG DEVCO cu 13,88 %;

4. regretă, în general, că exercițiul de reducere este mai puțin performant, cu niveluri de reducere care sunt mai mici în cazul prefinanțărilor vechi și al angajamentelor necheltuite ale FED sau care nu au fost atinse pentru contractele vechi expirate din cadrul FED în raport cu alte domenii de intervenție și de responsabilitate ale DG DEVCO; recunoaște, cu toate acestea, că complexitatea operațională a FED poate împiedica realizarea unor valori specifice ale KPI, în special în ce privește procedurile de închidere, făcând astfel mai dificilă emiterea de ordine de recuperare;

5. invită DG DEVCO să închidă, în mod prioritar și în scurt termen operațiunile restante din cel de Al optulea și Al nouălea FED;

Fiabilitatea conturilor

6. salută constatarea Curții de Conturi (denumită în continuare „Curtea") din Raportul său anual referitor la activitățile finanțate de Al optulea, Al nouălea, Al zecelea și Al unsprezecelea FED pentru exercițiul financiar 2018, potrivit căruia conturile anuale finale prezintă în mod fidel, sub toate aspectele semnificative, situația financiară a FED la 31 decembrie 2018, iar rezultatele operațiunilor fondurilor, fluxurile de numerar ale acestora și modificările în structura activelor lor nete la finalul exercițiului respectiv sunt conforme cu dispozițiile Regulamentului financiar aplicabil FED și cu standardele de contabilitate pentru sectorul public acceptate la nivel internațional;

Legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente conturilor

7. salută avizul Curții potrivit căruia veniturile subiacente conturilor pentru exercițiul 2018 sunt conforme cu legile și reglementările în vigoare sub toate aspectele semnificative;

8. își exprimă îngrijorarea crescândă cu privire la avizul negativ exprimat de Curte cu privire la legalitatea și regularitatea cheltuielilor, în măsura în care cheltuielile subiacente conturilor sunt afectate în mod substanțial de un nivel din ce în ce mai ridicat de eroare;

9. este profund îngrijorat de faptul că nivelul estimat de eroare a crescut din nou, pentru un al doilea an consecutiv, la 5,2 % pentru cheltuielile acceptate în conturile celui de Al optulea, Al nouălea, Al zecelea și Al unsprezecelea FED (comparat cu 4,5 % în 2017, 3,3 % în 2016, 3,8 % în 2014 și 2015, 3,4 % în 2013 și 3 % în 2012); se așteaptă ca Comisia să reflecteze asupra motivelor și să ia măsurile necesare pentru a inversa tendința de creștere a ratei de eroare;

10. constată că o parte din ratele de eroare estimate de Curte ar putea fi consecința unei sarcini de lucru foarte mari pentru personalul insuficient, în special în delegațiile care se confruntă cu dificultăți;

11. consideră că este esențial ca, atunci când sunt atinse aceste niveluri de erori estimate, trebuie să se investească mai mult în sensibilizarea și formarea personalului; invită Comisia să găsească modalități de soluționare a problemei personalului insuficient, în special în cazul delegațiilor care se confruntă cu dificultăți;

12. constată că retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană nu a avut niciun impact asupra gestiunii financiare a FED pentru 2018 și că conturile FED pentru 2018 reflectă în mod corect stadiul procesului de retragere;

13. ia act cu deosebită preocupare de faptul că, dintre cele 125 de operațiuni de plată examinate de Curte, 51 (sau 41 %) au fost afectate de erori, precum și de faptul că, dintre cele 39 de plăți cu erori cuantificabile, 9 (23 %) au fost operațiuni finale autorizate după efectuarea tuturor verificărilor *ex ante*; invită Comisia să îmbunătățească în mod substanțial legalitatea și regularitatea operațiunilor și să garanteze că verificările *ex ante* sunt monitorizate în mod corespunzător;

14. observă că fondurile dezangajate din proiectele celui de Al 10-lea FED care sunt transferate către rezerva de performanță a celui de Al 11-lea FED nu vor crea probleme de trezorerie în contextul retragerii Regatului Unit din Uniune și că impactul asupra contribuției fiecărui stat membru se va calcula proporțional cu contribuția lor inițială la FED;

15. este profund preocupat de faptul că, în ciuda planurilor succesive de acțiuni corective implementate de DG DEVCO, tipologia erorilor identificate este, în mare măsură, similară cu anii precedenți, și anume o lipsă de documente justificative esențiale (36,6 %), nerespectarea gravă a normelor privind achizițiile publice (27,1 %), cheltuielile nesuportate (22,7 %), rata de eroare reziduală (RER) adaptată din studiul DG DEVCO privind RER (5,4 %), cheltuieli neeligibile (4,3 %) și alte tipuri de erori (3,9 %), precum și nerespectarea de către beneficiari a dispozițiilor referitoare la achizițiile publice și cheltuielile neeligibile;

16. constată că erorile s-au referit mai mult la operațiuni legate de estimări ale programelor, subvenții și acorduri de contribuție încheiate cu organizații internaționale și acorduri de delegare încheiate cu agenții naționale de cooperare ale Uniunii, mai degrabă decât la alte instrumente de ajutor;

17. este profund îngrijorat de această situație recurentă, în ciuda planurilor de acțiuni corective succesive elaborate de DG DEVCO, în special atunci când erorile cuantificabile indică deficiențe în ceea ce privește controalele efectuate de organizațiile internaționale; îndeamnă Comisia să nu subestimeze gravitatea unor astfel de erori care ar putea indica nereguli precum frauda și să trateze de urgență deficiențele recurente susmenționate, să informeze în mod clar cu privire la dificultățile specifice întâmpinate în punerea în aplicare a planului de acțiune și să coopereze în mod corespunzător atât cu Curtea, cât și cu Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) atunci când este necesar;

Eficacitatea sistemelor de monitorizare și de asigurare

18. este profund preocupat de faptul că Comisia a dispus de suficiente informații pentru a preveni, a detecta și a corecta erorile cuantificabile înaintea de validarea și acceptarea cheltuielilor și că folosirea informațiilor disponibile ar fi redus nivelul estimat al ratei de eroare cu 1,3 %; subliniază, de asemenea, că anumite tranzacții cu erori, reprezentând 1,1 %, nu au fost detectate de auditorii externi;

19. se așteaptă ca DG DEVCO să fie mai riguroasă în utilizarea informațiilor de gestiune disponibile și în implementarea coerentă a sistemului său general de control (verificări *ex ante* și audit extern sau verificarea cheltuielilor); subliniază importanța eforturilor continue ale DG DEVCO și solicită ca prin intermediul acestora să se îmbunătățească punerea în aplicare a controalelor sale preventive, în special vizarea domeniilor cu grad ridicat de risc legate de fondurile din cadrul gestiunii indirecte prin intermediul organizațiilor internaționale și al agențiilor de dezvoltare și de subvențiile din cadrul gestiunii directe;

20. ia act de al șaptelea studiu al DG DEVCO privind rata de eroare reziduală (RER), care a dus la atingerea unei RER de 0,85 %, sub pragul de semnificație de 2 % stabilit de Comisie; observă, cu toate acestea, că metodologia utilizată s-a bazat timp de mai mulți ani pe foarte puține controale la fața locului cu privire la operațiuni și pe controale incomplete ale procedurilor de achiziții publice și invită DG DEVCO să colaboreze îndeaproape cu Curtea pentru a îmbunătăți fiabilitatea evaluării ratelor de eroare;

21. observă, cu toate acestea, că rezultatele auditurilor externe pentru operațiunile implementate în domeniile care vizează „subvențiile în gestiune directă” și „gestiunea indirectă cu țările beneficiare” arată că ponderi de 4,64 % și, respectiv, 3,77 % din suma totală auditată au fost considerate ineligibile, situație care nu a dus la emiterea unor rezerve diferențiate; solicită DG DEVCO să ofere explicații detaliate suplimentare cu privire la raționamentul care stă la baza acestor două cazuri;

22. reamintește că rezerva este un element esențial în construcția responsabilității și, prin urmare, constituie un instrument preventiv și transparent în construirea lanțului de asigurare al DG DEVCO, reflectând provocările actuale sau deficiențele care persistă și care au fost constatate, cu care se confruntă serviciile centrale sau delegațiile Uniunii;

23. invită DG DEVCO să își consolideze treptat lanțul de asigurare în conformitate cu noul ansamblu de standarde de control intern, punând un accent mai mare atât pe competențele individuale, cât și pe răspunderea pentru rolul acestora în realizarea controalelor și pe riscul de fraudă;

24. ia act de faptul că studiul privind rata de eroare reziduală (RER) a devenit o componentă a strategiei și a lanțului de asigurare ale DG DEVCO în materie de evaluare a riscurilor, de control și de audit, însă invită DG DEVCO să asigure o mai bună coerență a standardelor metodologice utilizate în evaluarea sa privind RER și, atunci când este necesar, să consulte Curtea cu privire la aceste aspecte;

25. ia act de abordările diferite utilizate de Curte și de DG DEVCO, Curtea concentrându-se asupra operațiunilor în curs sau a ratelor provizorii de eroare la nivelul plăților, iar DG DEVCO asupra operațiunilor închise; are în vedere și subliniază faptul că această dualitate a metodologiei de estimare nu ar trebui să ducă la o viziune echivocă a regularității și a legalității operațiunilor, ceea ce ar împiedica, de asemenea, comparabilitatea rezultatelor pe parcursul mai multor ani;

26. se așteaptă ca toate părțile interesate să evite justificările concurente privind metodologiile de evaluare a nivelurilor de eroare estimate, pentru a prezenta o imagine fiabilă și mai realistă a situației și a spori încrederea și corectitudinea atât în activitatea de control desfășurată, cât și în sistemele de control general; subliniază, de asemenea, că noțiunea de sume estimate expuse riscului la închidere, utilizată în diverse rapoarte, cum ar fi raportul anual de activitate al DG DEVCO sau raportul anual al Comisiei privind performanța în materie de gestiune, ar trebui să fie reanalizată în mod corespunzător;

27. solicită DG DEVCO să își continue eforturile de îmbunătățire a punerii în aplicare eficiente a cadrului său de control și a KPI, în special a KPI 21 privind plățile necuvenite, împiedicate de controalele *ex ante*, precum și a KPI 25 în ceea ce privește sumele neadmisibile identificate prin audituri externe; ia act de faptul că au fost emise ordine de recuperare în cuantum de 18,22 milioane EUR pentru rambursarea plăților necuvenite;

28. consideră că vizarea domeniilor cu grad ridicat de risc legate de fondurile aflate în gestiune indirectă prin intermediul organizațiilor internaționale și al agențiilor naționale de dezvoltare și de subvențiile din cadrul gestiunii directe este esențială și că nivelul riscurilor asociate acestor două domenii de operațiuni ar trebui actualizat;

29. observă că în 2018 au fost formulate două rezerve, în special reînnoirea rezervei privind Instrumentul financiar pentru pace în Africa (APF), emis inițial în 2015 și care reflectă deficiențele instituționale și de gestionare actuale, APF nefiind suficient de eficace pentru a proteja legalitatea și regularitatea cheltuielilor FED;

30. constată că 19 anchete pentru fraudă erau în curs în 2018;

Cooperarea cu organizațiile internaționale, agențiile pentru dezvoltare ale Uniunii și organizațiile neguvernamentale

31. ia act de faptul că plățile efectuate în 2018 din FED pentru proiecte puse în aplicare prin gestiune indirectă cu organizațiile internaționale și agențiile de dezvoltare s-au ridicat la 1074 de milioane EUR și, respectiv, la 201 milioane EUR (din care 347 de milioane EUR prin intermediul Organizației Națiunilor Unite); ia act de faptul că 2,6 miliarde EUR au provenit de la bugetul general;

32. constată cu îngrijorare că, pentru operațiunile cu organizațiile internaționale, 33 din cele 61 de operațiuni auditate (sau 54 %) cuprind erori cuantificabile, reprezentând 62,5 % din nivelul estimat de erori pentru 2018;

33. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că, nici de această dată, organizațiile internaționale nu au furnizat documentele justificative la timp, fapt care a împiedicat Comisia și Curtea să efectueze audituri riguroase; invită Comisia, în acest sens, să intensifice eforturile pe care le depune pentru a se asigura că informațiile necesare sunt primite în timp util de la organizațiile internaționale în cauză, astfel încât Curtea să fie în măsură să prezinte date complete și exacte;

34. observă cu îngrijorare concentrarea mare de contracte FED la un număr foarte limitat de agenții naționale de dezvoltare, cu riscul aferent de renaționalizare a politicii Uniunii, ceea ce contravine intereselor unei mai bune integrări a politicii externe a Uniunii;

35. invită Comisia să intensifice și să consolideze monitorizarea procedurilor de achiziții publice și de contractare pentru a evita orice risc ca un număr foarte mic de agenții publice sau semiprivate să monopolizeze un volum substanțial de acțiuni din proiectele FED puse în aplicare în țările în curs de dezvoltare și să câștige o influență din ce în ce mai mare asupra politicilor de dezvoltare, cooperare și vecinătate ale Uniunii, fapt care ar putea pune în pericol independența politicii Uniunii; invită Comisia să își consolideze și să își extindă cooperarea și cu alte entități publice și private, cum ar fi diverse ONG-uri care își desfășoară activitatea în domeniul dezvoltării;

36. recomandă Comisiei să pună un accent mai mare pe promovarea colaborării FED cu organizațiile internaționale, agențiile de dezvoltare ale Uniunii și ONG-urile; își exprimă îngrijorarea cu privire la vizibilitatea neadecvată și insuficientă a activității FED pentru public;

37. reamintește faptul că, potrivit normei generale aplicabile în acest domeniu, entitățile însărcinate cu execuția fondurilor Uniunii trebuie să respecte principiile bunei gestiuni financiare și transparenței; subliniază că toate entitățile trebuie să coopereze pe deplin pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii și, ca o condiție pentru primirea fondurilor, trebuie să acorde ordonatorului de credite responsabil, Curții de Conturi și OLAF accesul și drepturile necesare;

38. solicită Comisiei:

(i) să respecte cu strictețe și să garanteze aplicarea, în cadrul contribuțiilor și al acordurilor-cadru, a responsabilităților menționate anterior ale unei entități care execută fonduri ale Uniunii, precum și a obligației de a furniza Curții de Conturi și OLAF toate documentele solicitate necesare pentru finalizarea auditului;

(ii) să acorde în mod regulat atenție cerințelor din cadrul evaluărilor pe piloni și rapoartelor realizate de organizațiile internaționale și ONG-urile afectate de această lipsă de cooperare, pentru a revizui caracterul adecvat al instrumentelor lor de asigurare a răspunderii de gestiune; să reexamineze dispozițiile conexe sau termenii de referință atunci când se va revizui metodologia de evaluare pe piloni, pentru a garanta conformitatea cu dispozițiile Regulamentului financiar aplicabil FED; să adapteze, dacă este cazul, acordurile de delegare aflate în vigoare cu aceste entități internaționale;

(iii) în acest context, consideră că este în continuare necesar să se asigure o comunicare mai sistematică cu privire la activitățile finanțate prin granturi acordate de Uniune, pentru a îmbunătăți vizibilitatea Uniunii și a asigura transparența, responsabilitatea și diligența în privința respectării drepturilor omului de-a lungul lanțului de finanțare; invită Comisia să introducă în acordurile-cadru obligația ca agenția principală să asigure vizibilitatea Uniunii în cadrul proiectelor cu mai mulți donatori; invită Comisia să realizeze controale la fața locului bazate pe eșantioane, la câțiva ani după finalizarea proiectelor cofinanțate, pentru a verifica continuitatea impactului intervențiilor FED și să ia măsurile necesare cu scopul de a asigura impactul pe termen lung al operațiunilor lor;

Sprijinul bugetar din partea Uniunii

39. constată că contribuția FED la activitățile de sprijin bugetar s-a ridicat la 881,9 milioane EUR în 2018, din care 858,6 milioane EUR reprezentau angajamente noi (cu o acoperire geografică de 56 de țări partenere, reprezentând 96 de contracte de sprijin bugetar); observă că 92,9 milioane EUR au fost plătite prin intermediul FED pentru 14 țări din rândul TTPM, în cadrul a 18 contracte de sprijin bugetar;

40. constată cu satisfacție că Africa Subsahariană este cel mai mare beneficiar de sprijin bugetar, cu o cotă de 41 %, și că contractele aferente priveau reziliența statală și contractele de construcție; observă, de asemenea, că ponderea țărilor cu venituri mici care beneficiază de sprijin bugetar a crescut la 38 %, în comparație cu 31 % în 2015, și că 47 % din totalul angajamentelor aflate în derulare vizau țările cu venituri medii-scăzute, care constituie cei mai mari beneficiari ai sprijinului bugetar;

41. reamintește că sprijinul bugetar este o investiție în politicile și sistemele publice ale țărilor partenere ale Uniunii și că principiile sale fundamentale sunt legate de punerea în aplicare a unor reforme și de contribuția la realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă; ia act de faptul că sprijinul bugetar al Uniunii este ghidat de principiile de la Busan convenite la nivel internațional privind eficacitatea, cum ar fi asumarea responsabilității de către țările partenere pentru acțiunile desfășurate, orientarea către rezultate, caracterul incluziv și răspunderea;

42. observă că, în țările din Africa, Caraibe și Pacific (ACP) și în TTPM, plățile se efectuează în principal prin tranșe fixe; consideră, cu toate acestea, că tranșele variabile ar putea asigura un efect de levier mai bun pentru aprofundarea dialogului politic și referitor la politici cu țările partenere în ceea ce privește principalele reforme care urmează să fie realizate; consideră că modalitățile de plată prin intermediul unor tranșe fixe și variabile ar trebui să fie bazate pe rezultate și să se fundamenteze pe date calitative suficiente pentru a evalua progresele realizate; consideră că criteriile de performanță în materie de plăți reprezintă un factor esențial în gestionarea activităților de sprijin bugetar;

43. solicită o monitorizare atentă și un dialog politic aprofundat cu țările partenere în ceea ce privește obiectivele, progresele în direcția rezultatelor convenite și indicatorii de performanță; solicită încă o dată Comisiei să definească mai bine și să măsoare impactul preconizat asupra dezvoltării și, în particular, să îmbunătățească mecanismul de control al conduitei statului beneficiar în domeniile corupției, respectării drepturilor omului, statului de drept și democrației; este în continuare profund îngrijorat de modul în care se poate utiliza sprijinul bugetar al Uniunii în țările beneficiare în care controlul democratic este absent sau limitat;

44. constată o ușoară scădere generală a gradului de percepere a riscurilor legate de sprijinul bugetar în 2018; subliniază, cu toate acestea, că riscurile asociate cu corupția, finanțele publice și cele aferente procesului de dezvoltare rămân cele mai importante categorii de riscuri, în timp ce riscul macroeconomic înregistrează o tendință ascendentă;

45. sprijină accentul pus pe progresele înregistrate în ceea ce privește gestionarea finanțelor publice, transparența bugetară, controlul democratic și organismele de supraveghere, precum și condițiile impuse la nivel macro în țările partenere, pentru a optimiza dezvoltarea capacităților; invită Comisia să monitorizeze în mod sistematic reformele întreprinse și rezultatele obținute, demonstrând că sprijinul bugetar al Uniunii a contribuit în mod efectiv la propria agendă de dezvoltare a țărilor beneficiare și a consolidat asumarea responsabilității democratice de către acestea;

46. accentuează că trebuie consolidate instrumentele de monitorizare adecvate pentru a evalua modul în care sprijinul bugetar a contribuit la îmbunătățirea mobilizării veniturilor interne și a reformelor conexe; constată cu satisfacție că mobilizarea veniturilor interne a reprezentat în 2018 un procent de 19 % din valoarea tranșelor variabile (în comparație cu 3 % în 2014); încurajează DG DEVCO să continue să furnizeze periodic în rapoartele sale privind sprijinul bugetar informații referitoare la utilizarea contractelor de sprijin bugetar pentru mobilizarea veniturilor interne;

47. cu toate acestea, solicită DG DEVCO să evalueze cu strictețe, în cadrul dialogului său politic, riscurile legate de evitarea obligațiilor fiscale de către întreprinderi, de evaziunea fiscală și fluxurile financiare ilicite care afectează în mod special țările în curs de dezvoltare; încurajează DG DEVCO să evalueze impactul bugetar și să contribuie la definirea unor obiective de investiții orientate;

Riscuri și provocări legate de punerea în aplicare a ajutorului acordat de FED

48. își exprimă preocuparea deosebită în legătură cu riscul ca, în viitor, să existe presiuni asupra FED pentru ca acest instrument să servească unor obiective care le distanțează de scopul lor principal de reducere a sărăciei, în condițiile în care astfel de obiective sunt dificil de conciliat cu valorile de bază ale FED, existând riscul de a compromite ceea ce anterior s-a realizat bine; ia act cu îngrijorare de existența riscului de deturnare și invită Comisia să țină seama de acest lucru în crearea de proiecte și programe, în conformitate cu coerența politicilor în favoarea dezvoltării; invită Comisia să selecteze viitoarele programe de ajutor în conformitate cu valorile de bază ale FED și să ia în considerare retragerea subvențiilor pentru programele care deviază de la valorile respective;

49. subliniază faptul că FED nu ar trebui să depășească domeniul său de aplicare și că instituirea unei noi legături pentru a face față noilor provocări nu ar trebui să submineze atingerea altor obiective de dezvoltare;

50. face apel la Comisie să se concentreze și să pună un accent mai mare asupra îmbunătățirii și menținerii unor programe de ajutor eficiente; invită Comisia să asigure o acoperire media mai amplă și vizibilitatea bunelor practici și a poveștilor de succes;

51. subliniază importanța riscurilor pentru durabilitate, transparență și o bună coordonare pe care Uniunea intenționează să le abordeze prin finanțarea sa pentru dezvoltare în contextul multiplicării semnificative a donatorilor emergenți și a noilor actori, cum ar fi Rusia și China în Africa; invită Comisia să depună eforturi pentru o mai bună aliniere a cooperării internaționale cu propriile priorități în materie de dezvoltare ale țărilor partenere;

52. consideră că relația dintre problema migrației și ajutorul pentru dezvoltare este una dintre cele mai importante asocieri care urmează să fie gestionate, alături de legătura dintre securitate și dezvoltare și cea dintre aspectele umanitare și dezvoltare; recunoaște totuși că măsurile de consolidare a păcii și abordarea cauzelor ce se află la baza migrației reprezintă aspecte fundamentale ale dezvoltării durabile;

53. reamintește că eficacitatea ajutorului, asumarea responsabilității democratice de către țara parteneră pentru rezultatele în materie de dezvoltare și utilizarea cadrului de guvernanță al țărilor partenere drept sprijin constituie principii directoare care trebuie perfecționate cu regularitate; subliniază, de asemenea, că buna guvernanță, statul de drept și respectarea drepturilor omului sunt condiții prealabile indispensabile, care contribuie în mod simultan la eficacitatea ajutorului; invită Comisia să stabilească drept condiție prealabilă esențială pentru aprobarea ajutorului financiar respectarea statului de drept și a drepturilor omului;

54. subliniază că sustenabilitatea este esențială pentru îmbunătățirea eficacității generale a ajutorului pentru dezvoltare, monitorizând constant impactul obținut prin intermediul tuturor modurilor de acordare a asistenței; reamintește că Agenda 2030 și obiectivele de dezvoltare durabilă pun un accent deosebit pe date și indicatori, în virtutea faptului că o monitorizare robustă este esențială pentru o strategie operațională și eficientă;

55. își reiterează solicitarea adresată Comisiei de a include în următorul raport anual de activitate o evaluare structurată a impactului activităților fondurilor europene de dezvoltare, cu un accent special pe drepturile omului;

56. solicită Comisiei să realizeze o evaluare pentru fiecare țară în parte a proiectelor finanțate de FED pe termen lung în curs de desfășurare, pentru a demonstra adevăratele efecte pe teren ale investițiilor Uniunii realizate timp de mai multe decenii, precum și pentru a ilustra modul în care aceste investiții au contribuit efectiv la dezvoltarea economică, socială și durabilă a țărilor beneficiare; prin urmare, solicită Comisiei să reflecteze asupra rezultatului evaluării și să limiteze și/sau să suspende finanțarea în continuare a proiectelor ineficiente;

57. consideră că o direcționare mai eficientă a atenției către IMM-urile, sectorul privat și organizațiile societății civile (OSC) de la nivel local ar trebui să fie o axă esențială a cooperării în cadrul gestionării fluxurilor de proiecte ale delegațiilor Uniunii; subliniază că, având în vedere deficitul de fonduri care trebuie acoperit pentru a atinge obiectivele de dezvoltare durabilă ambițioase, dialogul strategic cu sectorul privat și cu OSC trebuie să joace un rol crucial pentru dezvoltarea economiilor locale;

58. consideră că incluziunea financiară și microfinanțarea sunt factori-cheie ai progresului economic și social, care au un impact dovedit asupra activității economice locale și asupra creării de locuri de muncă; constată cu satisfacție că FED sprijină incluziunea financiară în Africa printr-un număr de instrumente: Fondul de garantare al Fondului european pentru dezvoltare durabilă (FEDD), instrumentul de partajare a riscurilor Nasira, Fondul Huruma, proiectul „Boost Africa” și Fondul de garantare pentru Africa, care urmăresc, printre altele, să ofere microcredite fermierilor din Africa al căror acces la finanțare este mai redus; recomandă Comisiei și altor instituții ale Uniunii să se abțină de la instituirea unor noi instrumente de asistență financiară și le încurajează, în schimb, să asigure o mai mare vizibilitate a instrumentelor de asistență financiară în domeniile lor de funcționare și în Uniune;

59. ia act de auditul efectuat de Serviciul de Audit Intern în domeniul „coordonării CE-SEAE” și amintește cu satisfacție concluzia auditului, potrivit căreia activitățile de coordonare dintre serviciile Comisiei [DG DEVCO, Direcția Generală Vecinătate și Negocieri privind Extinderea (DG NEAR) și Serviciul Instrumente de Politică Externă (FPI)] și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) sunt, în general, eficace și eficiente; cu toate acestea, evidențiază în mod deosebit necesitatea de a oferi o viziune nefragmentată asupra asistenței externe globale a Uniunii acordate unei anumite țări și necesitatea de a consolida, în coordonare cu DG DEVCO și DG NEAR, evaluarea și gestionarea riscurilor, pentru a dezvolta o viziune comună privind incertitudinile și strategiile de atenuare;

Eficacitatea Fondului fiduciar de urgență al Uniunii Europene pentru Africa (EUTF)

60. ia act de faptul că resursele alocate Fondului fiduciar de urgență al Uniunii Europene (EUTF) până la sfârșitul anului 2018 au ajuns la 4,2 miliarde EUR, din care 3,7 miliarde EUR proveneau din FED și 489,5 milioane EUR de la statele membre și alți donatori (Elveția și Norvegia); constată că 187 de proiecte au fost puse în aplicare în 2018; salută extinderea Inițiativei comune UE-OIM (Organizația Internațională pentru Migrație) pentru protecția și returnarea migranților de la 14 la 26 de țări africane la sfârșitul anului 2018;

61. reamintește poziția adoptată în mod obișnuit de către Parlament, potrivit căreia Comisia ar trebui să se asigure că orice fond fiduciar constituit ca un nou instrument de dezvoltare trebuie să fie întotdeauna în conformitate cu strategia generală și cu obiectivele politicii de dezvoltare ale Uniunii, și anume reducerea și eradicarea sărăciei și, în special, să garanteze că interesele de securitate ale țărilor europene nu prevalează asupra nevoilor populațiilor beneficiare; încurajează Comisia să aibă în vedere limitarea ajutorului financiar acordat proiectelor Fondului fiduciar de urgență pentru Africa (EUTF) care se îndepărtează de la acest țel principal;

62. subliniază că EUTF trebuie să abordeze cauzele profunde ale destabilizării, ale strămutării forțate și ale migrației neregulamentare prin promovarea rezilienței, a oportunităților economice, a egalității de șanse, a securității populațiilor și a dezvoltării umane și sociale; ia act de faptul că esența și caracteristicile cauzelor profunde ale migrației ilegale sunt multidimensionale și ar trebui să fie integrate și analizate corespunzător pentru a elabora și a pregăti mai eficient justificarea și valoarea adăugată a intervențiilor proiectelor și pentru a prezenta mai clar rezultatele obținute;

63. ia act de faptul că Curtea de Conturi a concluzionat că Fondul fiduciar de urgență al UE pentru Africa este un instrument flexibil, prin care se furnizează asistență în domenii precum alimentația, educația, sănătatea, securitatea și dezvoltarea durabilă, însă, având în vedere provocările fără precedent cu care se confruntă acesta, EUTF ar fi trebuit conceput într-un mod mai exact, astfel încât obiectivele sale considerate ca fiind prea ample să fie orientate mai precis, pentru a ghida eficient acțiunile în toate regiunile africane și pentru măsurarea impactului;

64. ia act cu îngrijorare de faptul că multe dintre preocupările Curții ([1]) și ale autorilor evaluării la jumătatea perioadei a celui de Al unsprezecelea FED cu privire la punerea în aplicare a EUTF sunt în mare măsură nesoluționate; își reiterează preocupările cu privire la:

— lipsa unor criterii documentate pentru selectarea propunerilor de proiecte pentru secțiunile dedicate Africii de Nord și Cornului Africii;

— absența unui cadru specific de evaluare a riscurilor;

— deficiențe grave în măsurarea performanței proiectelor EUTF;

— eficacitatea și sustenabilitatea proiectelor EUTF și capacitatea Uniunii de a monitoriza îndeaproape punerea în aplicare a acestora;

— absența unei strategii constructive privind difuzarea către public și mediatizarea celor mai bune practici și a programelor de asistență de succes;

consideră că, având în vedere astfel de constatări, valoarea adăugată a EUTF este foarte discutabilă;

65. reamintește că majoritatea finanțării Fondului fiduciar de urgență pentru Africa provine de la FED-uri, ceea ce implică în mod inevitabil faptul că ajutorul pentru dezvoltare nu este pus în serviciul planurilor de dezvoltare ale țărilor partenere ale Uniunii, ci al obiectivelor pe termen scurt ale politicii în domeniul migrației a Uniunii Europene, ceea ce contravine Tratatului de la Lisabona și Declarației de la Paris privind eficacitatea ajutorului; subliniază că EUTF a fost mai mult un instrument axat pe proiectele menite să ofere soluții rapide la probleme punctuale, ce urmăreau stăvilirea fluxurilor de migrație mixtă, în loc să abordeze motoarele migrației pe termen lung, în conformitate cu principiile ajutorului pentru dezvoltare;

([1]) Raportul special nr. 32/2018, intitulat „Fondul fiduciar de urgență al Uniunii Europene pentru Africa: un instrument flexibil, dar care nu este suficient de bine direcționat”.

66. subliniază că punerea în comun a resurselor provenite din FED, de la bugetul Uniunii și de la alți donatori care finanțează fondurile fiduciare nu ar trebui să împiedice fondurile rezervate pentru politica de cooperare și de dezvoltare să ajungă la beneficiarii uzuali sau să își îndeplinească obiectivele prevăzute inițial; în acest sens, regretă faptul că, în condițiile în care contribuția Uniunii la EUTF se va realiza utilizând mai ales resursele rezervate asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD), EUTF nu se concentrează exclusiv asupra obiectivelor de dezvoltare; subliniază că componenta tematică pentru gestionarea migrației a primit cea mai mare parte a fondurilor în 2018, de la 17,3 % în 2016 la 30,8 % din fondurile EUTF în 2018;

67. constată că, pe lângă creșterea ponderii pe care o are gestionarea migrației în toate proiectele EUTF aprobate, fondurile au privilegiat în tot mai mare măsură țările din Africa de Nord, către care s-au îndreptat 23 % din totalul fondurilor de gestionare a migrației în 2016 și 52 % din aceste fonduri în 2018; regretă faptul că, deși Uniunea urmărește să sprijine cu prioritate „populațiile vulnerabile și marginalizate” prin intermediul EUTF, 55 % din finanțarea acordată în cadrul componentei de gestionare a migrației a fost destinată unor proiecte menite „să restricționeze și să descurajeze migrația neregulamentară prin limitarea și controlul migrației” în 2017; avertizează că utilizarea ajutorului pentru dezvoltare ca mijloc de abordare a migrației și a securității nu numai că subminează prioritățile Uniunii în materie de dezvoltare, ci poate crea o mai mare sărăcie și instabilitate care îi obligă pe oameni să își părăsească comunitățile; încurajează Comisia, în acest sens, să aibă în vedere limitarea și/sau anularea dispozițiilor privind ajutorul financiar destinat proiectelor EUTF care nu respectă politicile de dezvoltare pe termen lung ale Uniunii;

68. reamintește faptul că autoritățile locale și regionale, organizațiile societății civile, ONG-urile și sectorul privat sunt parteneri naturali pentru o politică de dezvoltare eficientă și că un dialog constant cu autoritățile naționale și comunitățile locale este esențial pentru instituirea unor strategii și priorități comune; invită Comisia să se asigure că FED și bugetul Uniunii nu finanțează prin intermediul EUTF proiecte puse în aplicare de forțele guvernamentale și locale (miliții) care sunt implicate în încălcări grave ale drepturilor omului, în special în țări precum Libia și Sudan;

69. reamintește că finanțarea EUTF care provine de la liniile bugetare dedicate dezvoltării nu trebuie utilizată pentru măsuri de securitate care pun în pericol drepturile migranților; solicită Comisiei să instituie garanții concrete care să asigure că proiectele EUTF legate de migrație nu sunt utilizate de autoritățile cu rol executiv pentru a încălca drepturile fundamentale ale migranților și că, pe termen lung, proiectele EUTF legate de migrație nu contribuie la destabilizarea țărilor și a subregiunilor, astfel cum a fost semnalat tot mai frecvent de către diferite ONG-uri și de către populația locală din nordul Nigerului; subliniază că proiectele EUTF trebuie să integreze drepturile omului în centrul programării și să contribuie la respectarea drepturilor omului în țările în cauză;

70. invită Comisia să includă clauze clare și transparente privind drepturile omului în acordurile sale de contribuție încheiate cu partenerii de implementare (agenții ONU, agenții de dezvoltare din statele membre) pentru a evita situațiile în care Uniunea ar putea finanța indirect proiecte care încalcă drepturile omului; atrage, în acest sens, atenția asupra proiectului „Restabilirea legăturilor între Eritreea și Etiopia prin reabilitarea drumurilor principale din Eritreea”, finanțat de EUTF și gestionat de Biroul Națiunilor Unite pentru Servicii de Proiect (UNOPS), ce presupune finanțarea unor societăți naționale din domeniul construcțiilor din Eritreea care utilizează munca forțată prin intermediul serviciului național;

71. solicită Comisiei să se asigure că nu se utilizează munca forțată și nu se aplică un regim de sclavie pe șantierele asociate proiectelor cofinanțate de Uniune, în conformitate cu cadrele juridice internaționale și ale Uniunii; recomandă Comisiei să pună în aplicare un sistem transparent și rigid de monitorizare pentru proiectele cofinanțate de Uniune, care ar trebui să includă o procedură de soluționare a plângerilor anonime și adoptarea unor măsuri subsecvente;

72. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că Curtea a găsit exemple de proiecte care abordează nevoi similare cu cele avute în vedere de alte instrumente ale Uniunii, cu riscul de a dubla alte forme de sprijin din partea UE; solicită Comisiei să acționeze cu diligența necesară pentru a garanta că acțiunile sale sunt coerente și coordonate cu programele de dezvoltare regională (PDR) și să maximizeze impactul și eficacitatea ajutorului global, pentru a se asigura că accentul principal este pus pe dezvoltare, nu pe controlul și securitatea frontierelor în detrimentul migranților;

73. ia act de recunoașterea de către Comisie a necesității de a consolida în continuare sistemul comun de monitorizare; salută faptul că a fost adoptat un set de 41 de indicatori comuni de performanță în al doilea trimestru al anului 2018 și că a fost instituită o asistență tehnică; ia act de faptul că cele trei componente operaționale ale EUTF pentru Africa sunt menite să identifice mai eficient obiectivele și valorile de referință specifice la nivel de proiect;

74. consideră că este necesară o atenție deosebită pentru a asigura o mai bună comunicare între Comisie, Parlament și statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare a EUTF și pentru a garanta că operațiunile și performanța acestor actori fac obiectul unei raportări, al unui control și al unui audit public suficient; invită Curtea să aibă în vedere posibilitatea de a realiza un audit al impactului punerii în aplicare a EUTF pentru Africa asupra politicii de dezvoltare a Uniunii, atât din punct de vedere bugetar, cât și din punctul de vedere al rezultatelor; invită, prin urmare, Comisia să tragă concluzii în urma auditului și să se asigure că se suspendă desfășurarea proiectelor EUTF care au fost puse în aplicare în mod ineficient sau se limitează în mare măsură finanțarea lor;

Arhitectura africană pentru pace și securitate

75. constată cu îngrijorare că Arhitectura africană pentru pace și securitate (APSA) suferă de o dependență puternică de surse financiare externe, din cauza faptului că statele membre au contribuții scăzute la Fondul pentru pace și că APSA atrage finanțări suplimentare limitate din partea surselor alternative de finanțare;

76. recunoaște că SEAE și Comisia se confruntă cu situații extrem de complexe în Africa, caracterizate de numeroase provocări și constrângeri politice și operaționale în multe domenii, în special în ceea ce privește cooperarea principalelor părți interesate, finanțarea și deficiențele instituțiilor, precum și voința politică de a interveni, de a preveni și gestiona conflictele;

77. regretă faptul că gradul insuficient de asumare a responsabilității democratice de către Africa și sustenabilitatea financiară deficitară în această regiune, asociate cu o mare dependență de donatori și de parteneri internaționali, duc la deficiențe operaționale; invită Comisia să sprijine participarea Uniunii Africane la APSA, pentru a consolida gradul său de independență financiară și pentru a redirecționa sprijinul UE către măsurile de consolidare a capacităților și în mai mică măsură în direcția sprijinirii costurilor operaționale;

78. regretă atât faptul că sprijinul acordat de Uniune pentru APSA a avut un efect insuficient, fiind necesară reorientarea acestuia, cât și că, pe de altă parte, sprijinul Uniunii s-a concentrat în principal asupra contribuției la costurile operaționale de bază ale APSA, în condițiile în care APSA a fost puternic dependentă de sprijinul donatorilor pentru mulți ani;

79. este foarte îngrijorat de neajunsurile sistemului de monitorizare în ceea ce privește capacitatea acestuia de a furniza date adecvate referitoare la rezultatele activităților; solicită Comisiei să mărească capacitatea sistemului de evaluare în materie de activități și performanță, pentru a arăta în mod clar că contribuțiile Uniunii pot fi asociate, în cea mai mare parte, cu efecte concrete și pozitive în materie de pace și securitate la fața locului; invită serviciile Comisiei să lanseze o misiune de monitorizare axată pe rezultate și să informeze Parlamentul cât mai curând posibil cu privire la impactul acesteia;

80. în lumina preocupărilor menționate mai sus, recomandă Comisiei să ia în considerare anularea întregii finanțări financiare pentru APSA;

Planul de investiții externe și Fondul european pentru dezvoltare durabilă (FEDD)

81. reamintește obiectivul financiar vizat de a mobiliza investiții în valoare de 44 de miliarde EUR; constată că Uniunea a alocat 2,2 miliarde EUR pentru 94 de proiecte de finanțare mixtă în cadrul FEDD (pilonul 1 al Planului de investiții externe) și 1,54 miliarde EUR pentru garanțiile FEDD acordate pentru 28 de programe de investiții;

82. încurajează DG DEVCO să sporească gradul de sensibilizare cu privire la posibilitățile de a obține un efect de levier oferite de Planul de investiții externe prin atragerea de investiții din partea sectorului privat în parteneriate pentru dezvoltare; reamintește totuși că ar trebui să se acorde o atenție specifică nu doar adiționalității Planului de investiții externe, ci și criteriilor aplicate în gestionarea sa pentru a evita orice deturnare a finanțării pentru dezvoltare către investitori privați sau în scopuri lucrative ori legate de anumite interese;

83. observă că, prin intermediul a 21 de proiecte de finanțare mixtă, Uniunea a alocat, de asemenea, suma de 547 de milioane EUR în Africa Subsahariană, care se preconizează că va debloca 4 miliarde EUR pentru transporturi, energie, sectorul privat și agricultură; își exprimă sprijinul pentru promovarea dimensiunii locale a finanțării mixte;

84. subliniază faptul că cooperarea regională a Uniunii a fost principalul element prin care s-a contribuit la finanțarea proiectelor legate de biodiversitate și de gestionarea resurselor forestiere și a jucat un rol cheie în conservarea celor 16 zone protejate din regiunea Africii Centrale și de Vest;

85. invită Comisia să pună un accent mai mare pe difuzarea de informații privind proiectele puse în aplicare cu succes și pe sensibilizarea publicului cu privire la investițiile Uniunii în dezvoltarea durabilă la nivel mondial;

Facilitatea de investiții pentru țările ACP a BEI

86. încurajează BEI să sprijine în continuare dezvoltarea sectorului privat local, acesta fiind una dintre forțele motrice principale ale sustenabilității și rezilienței, să sprijine infrastructura socială și economică de bază cu efect imediat asupra beneficiarilor, precum și căutarea de noi parteneri locali și regionali în domeniul specific al microfinanțării; invită BEI să sporească gradul de adiționalitate, printr-o mai bună justificare a utilizării fondurilor;

87. încurajează BEI să își intensifice eforturile și să ia măsurile adecvate pentru a populariza mai bine instrumentele BEI în țările în care impactul investițiilor BEI va fi mai mare;

88. salută contribuția Uniunii, prin Facilitatea de investiții ACP, la alimentarea cu fonduri a liniilor de credit pentru microfinanțare, contribuție ce se ridică la 139 de milioane EUR și care ar trebui să conducă la aproximativ 26 300 de împrumuturi acordate microîntreprinderilor și persoanelor fizice;

89. consideră că este esențial ca BEI să consacre în continuare timp pentru politica în materie de diligență necesară, combinată cu instrumente de evaluare a rezultatelor, pentru a atinge un grad mai ridicat de cunoaștere a profilului intermediarilor financiari și al beneficiarilor și, de asemenea, pentru a evalua mai bine impactul proiectelor asupra beneficiarilor finali;

Viitorul relațiilor Uniune-Africa

90. ia act de procesul de reflecție în curs de desfășurare privind viitoarea strategie și viitorul parteneriat pe termen lung Uniune-Africa, având în vedere, în același timp, oportunitatea pe care o oferă acest proces de a spori eficiența modalităților de acordare a ajutoarelor; consideră că este necesar să se facă tranziția de la o relație tradițională axată pe ajutor către una care să fie mai strategică și mai integrată;

91. invită Comisia să dezvolte o abordare de tipul „mai mult înseamnă mai mult” în relația cu partenerii noștri, care să permită posibilitatea de a adapta ajutorul nostru în funcție de respectarea de către țările terțe a drepturilor democratice, a statului de drept, a convențiilor internaționale etc.;

92. subliniază că FED-urile ar trebui încorporate în bugetul Uniunii, astfel cum s-a menționat deja în rezoluțiile Parlamentului și în noua propunere de cadru financiar multianual pentru perioada 2021-2027, pentru a se evita fragmentarea bugetului; subliniază că această integrare a FED-urilor în buget va consolida capacitatea autorității care acordă descărcarea de gestiune de a controla modul în care bugetul Uniunii este cheltuit în afara Uniunii.